

2022.12.25 Karácsony első napja (Kol2,1-10)

Köszöntés: Jn1,14: Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Olvasmány: Lk,2,1-20 1 Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. 2 Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kvirinius volt a helytartó. 3 Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. 4 Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, 5 hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. 6 És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, 7 és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.

8 Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és őrködtek éjszaka a nyájuk mellett. 9 És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. 10 Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: 11 üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Ézs 9,5 12 A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. 13 És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: 14 Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség, és az emberekhez jóakarát. Lk 19,38

15 Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott. 16 Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. 17 Amikor meglátták őt, elmondták mindazt, amit erről a kisgyermekről az angyalok hirdettek, 18 és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. 19 Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta. 20 A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogyan ő megüzente nekik.

Alapige: Kol2,1-10 1 Szeretném, ha tudnátok, mennyit küzdök értetek és a laodiceaiakért és mindazokért, akik engem nem ismernek személyesen, 2 hogy szívük felbátorodjék összeforrva szeretetben, és eljussanak a teljes megértés egész gazdagságára: Isten titkának, Krisztusnak ismeretére. 3 Benne van a bölcsesség és ismeret minden kincse elrejtve. 4 Ezt azért mondom, nehogy valaki titeket megtévesztő szavakkal félrevezessen. 5 Mert ha távol vagyok is testben, lélekben mégis veletek vagyok, és örömmel látom a köztetek uralkodó szép rendet és Krisztusba vetett hitetek szilárdságát. 6 Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljete is őbenne. 7

Gyökerezetek meg és épüljete fel őbenne, erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.

8 Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen valaki titeket olyan bölcsekedéssel és üres megtévesztéssel, amely az emberek hagyományához, a világ elemeihez, és nem Krisztushoz igazodik. 9 Mert benne lakik az istenség egész teljessége testileg, 10 és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert ő a feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.

Drága Testvérek a mostani Igeszakasz nem a klasszikus karácsonyi történet. Ez egy későbbi levél az apostoltól, amiben egy gyülekezetet szeretné serkenteni, emlékeztetni, hogy ne hagyják el a hitüket, ne essenek kétségbe az őket körülvevő nagyon sokszínű világ láttán. S ennek az egyik kulcsmomentuma Krisztus ismerete. Benne van a bölcsesség és az ismeret minden kincse. Mert benne teljesség van. S ez egy nagyon mély fogalom.

Tegnap hallottunk egy történetet a gyermekektől, akik pont arra mutatnak rá, hogy a lényegét ne felejtjük el. Isten úgy szerette a világot, hogy elküldte Krisztust, hogy emberré lett. Áthidalt egy szakadékot közöttünk. Talán, amikor észrevesszük ezt, akkor valóban mi is teszünk egy lépést, mint a bölcsek és a pásztorok. Lépést, illetve lépéseket, amivel közelebb kerülünk Krisztushoz és az ő lényegéhez.

Krisztusban teljesség van bölcsesség és ismeret, s amint már említettem ez egy mély fogalom. Természetesen mi emberek mind igyekszünk a saját életünk kérdéseivel, helyzeteivel közeledni hozzá. S nincs is ezzel semmi baj mindannyian azok vagyunk, amik és olyanok vagyunk amilyenek. És itt sorolhatnánk a származást, genetikát azt, hogy mit kaptunk az elmúlt generációktól és a jelentől is.

De mégis, ha az életünk egészét nézzük, akkor vannak olyan pillanatok, melyek megváltoztatnak mindent. Amikor megfordulnak a dolgok, mikor újra gondoljuk az eddigieket. Mikor más megvilágításba kerül az, amit eddig éltünk s gondoltunk.

Nos krisztus születése is ilyen lehet. Nem hiába számolja a nyugati világ az időszámítást ehhez képest. Anno Domini ahogyan a latin mondásban halljuk az Úr esztendeje. Krisztus előtt és után.

Miért is hozom ezt most? Mikor karácsony van sokszor eszembe jut, hogy miként is ünnepeltünk és ünnepelünk mostanság. S azon is elgondolkoztam, hogy milyen más volt a covid alatt ünnepelni. De persze az is megfordul az ember fejében, hogy milyen lehet most karácsonyt ünnepelni Ukrajnában vagy éppen Oroszországban, hogy a világnak bármely olyan részén, ahol háború van. milyen lehet ünnepelni nyomorban, nélkülözésben, betegségben, olyan kihívások közepette, amibe még belegendolni is szörnyű. Vajon milyen lehet?

Ha lapozgatjuk a történelemkönyveket vagy beszélgetünk tőlünk idősebbekkel, vagy elővesszük a feljegyzéseket, akkor sokszor találkozunk azzal, hogy az élet, de maguk az ünnepi napok is kihívásokkal teliek voltak.

Maga az 1. karácsony is kihívásokkal teli, hiszen Jézus nem királyi udvarban születik meg, hanem egy jászolban. Ami persze romantikusnak tűnhet meg aranyosnak meg kedvesnek, de őszintén vajon melyikünk vállalkozott volna vagy vállalkozna arra, hogy a gyermek születésére egy ilyen helyet válasszon? Nem hiszem, hogy sokan.

De mégis így kellett lennie. Egy apró, kicsi faluban, Betlehemben, egy jászolban megérkezik Isten az emberekhez. Abszolút váratlan. Krisztus, akiben bölcsesség és ismeret van elrejtve ide érkezik meg.

S már ebből is mennyi mindent meg lehet érteni s el lehet gondolni. Isten egy faluba érkezik meg emberként. Egy kis településre. Olyan helyre, ami még csak nem is regionális központ.

S talán mi is megérthetjük ebből, hogy a hatalmas Isten, a mi kis életünkben is jelen lehet. Hozzánk is eljöhet. Nem kell ahhoz messze menni, hogy megtalálja minket Isten.

De azt azért fontos szem előtt tartani, hogy mi is a lényeg. Mert szép a dekoráció finom a bejgli meg a halászlé, meg tele a közösségi média sok-sok poszttal, de Krisztus van a középpontban. Ő születik meg, s ezzel nyílnak meg új lehetőségek az ember előtt.

Itt az igeszakasz is külön kiemeli, hogy ne tévessze meg az akkori gyülekezetet a sok hagyomány és szokás ami nem arról szól hogy Krisztussal kapcsolatos.

Ami egy nehéz kérdés. Vagyis inkább egy örök kérdés. A hogyan és mit is csináljunk, hogyan és miként éljük meg a hitünket kérdése. Mondok egy példát. Kálvin János a híres reformátor például ki akarta dobni az összes orgonát a templomokból, mert hogy szerinte az emberi hang önmagában is elég az Isten dicséretére. Ulrich Zwingli pedig megtiltotta az orgonaszót mert szerinte zavarta az Igehirdetést.¹ Hála Istennek, hogy nem honosodtak meg ezek a szokások annyira, hogy a jelenkor reformátusságában is így legyenek. De ez persze egy személyes vélemény.

Melyik szokás mennyire kapcsolódik Krisztushoz s keresztyénséghez? Nagy kérdés. S én ebben nem is akarok döntőbíró lenni.

De érdemes mindig feltennünk a kérdés így karácsonykor meg pláne. Hogy honnan értelmezzük az ünnepünket, mi lesz benne fontos, s hogy melyik szokásnak mi az alapja?

Törekedjünk arra, hogy Krisztus felől értelmezzük az ünnepet, s onnan közelítsük meg azt, amit teszünk. Mert benne van az ismeret és a bölcsesség. Ámen.

Áldás: 2Pet3,18 ...növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!

Áldott karácsonyt kívánva,

Kádas Richárd László

¹ <https://www.musikzeitung.ch/de/basis/smg/2014/05/Orgelnin-der-Zwinglistadt.html#.Y6dcjHbMKUk> 2022.12.24